

Meded

– *halisi* · 11 Eylül 2018

Medet umma sakın kuldan,
Kuru çeşme su mu verir?
Olsa bile şah-ı sultan,
Bin bahane buluverir.

Hükmetse de falan filan,
Makamında var mı kalan?
Ne de güzel söylemişler;
Mal da yalan, mülk de yalan.

Veren Allah, alan Allah,
Başa gelmiş, de eyvallah.
Orda, bunda şunda değil,
Hak katından bekle felah.

Rab buyurur, kalem yazar,
O'ndan başka yoktur yazar.
Kimi zaman bolca verir,
Kimi zaman azar azar.

Cahil sanır, insan yapar,
Bu zannıyla yoldan sapar.
Ben neymişim diye diye,
Şeytanlaşmış nefse tapar.

Geçici bir hayat için,
Düşer ardı sıra hiçin;
Kavuşmanın özlemiyle,
Yanar durur için için.

Boş şeylere duyup heves,
Koşturur da nefes nefes,
Hesap günü geldiğinde,
Görecek ki hepsi abes.

Rahman Allah, Rahim Allah,
Hallerimiz vahim Allah.
Koyma bizi acziyette,
Sensiz ancak kerim Allah.

Dertlilere derman senden,
Mücrimlere ferman senden.
Necatına erdir bizi,
Ayrılmadan can bedenden.